

Jimmie Åkesson vårtal, Långholmen, 2014.

Partivänner,

Då var våren tillbaka efter ännu ett både framgångsrikt och lärorikt år.

För ett år sedan höll vi partiets första vårdag här på Långholmen...

...och när vi nu samlas för andra gången, så kan vi konstatera att det här har blivit en tradition.

En väldigt trevlig tradition – och dessutom lite grönare, lite vårigare den här gången jämfört med senast.

Det är nåt speciellt när våren är i antågande – det blir varmare, det blir ljusare, det blir grönare...

...och i år är det förstås extra speciellt – eftersom det är valår - till och med supervalår.

Jag gissar att det är fler än jag i det här sällskapet som har längtat särskilt mycket efter just den här våren...

...och efter allt det spännande som vi har framför oss de närmaste månaderna.

Ni som var här förra året minns kanske att jag då inledde mitt tal med att skoja om Långholmens historiska koppling till försvarspolitikerna...

...och den ryska flygaktivitet som då nyligen hade förekommit kring våra gränser.

Det där känns inte riktigt lika komiskt nu, ett år senare.

Det som sker i Ukraina är en obehaglig påminnelse om vårt geopolitiska läge...

...en påminnelse om att vår trygghet och vår säkerhet inte är några självklarheter.

Nu ska man givetvis inte överdriva hotbilder.

Det är förmodligen en överdrift att överhuvudtaget tala om något omedelbart militärt hot mot Sverige – nåt sånt ser vi inte i nuläget.

Men det är ju inte nulägesanalysen som ska ligga till grund för vår försvars- och säkerhetspolitik.

Det är inte huruvida det föreligger något hot idag som är av intresse.

Det intressanta är hur man bedömer att det kan se ut i framtiden.

Under ett par decennier nu har försvarsområdet fungerat som något av en budgetregulator för både röda och blåa regeringar.

Försvaret har fått anstå.

Det har ändå inte funnits något aktuellt hot.

De senaste månaderna – efter händelserna i Ukraina – har försvarspolitikerna istället blivit populistiskt slagträ.

(Så sent som häromdagen meddelade till exempel försvarsministern att man vill utrusta Gripenplanen med långdistansrobotar.

Och det är väl bra, men samtidigt är det svårt att ta den sortens förslag riktigt på allvar...

...när de slängs fram, till synes spontant, under galgen.

Då är det sannolikt inte på riktigt.)

Partivänner,

Det krävs mer än populism för att återskapa en försvarsförmåga värd namnet.

Det krävs långsiktighet.

Det krävs resurser.

Och – inte minst – det krävs en genuin vilja att försvara landet.

Vi tänker långsiktigt.

Vi skjuter till stora resurser.

Och, partivänner, kärleken till Sverige...

...respekten för vad tidigare generationers svenskar har gett oss...

...ger oss en stark och genuin vilja att försvara vårt land!

Partivänner,

Jag har ju, som bekant, varit på turné under vårvintern.

Trots att vi nu är inne på den nittonde månaden i rad som landets tredje största parti...

(...med ett litet undantag förra månaden, då vi hade samma snitt som Miljöpartiet...)

...så växer protesterna mot oss.

De folkliga protesterna.

Åtminstone om man ska tro etablissemang, så pågår just nu en djupgående, folklig resning mot vårt parti – över hela landet.

Från Umeå i norr, till Malmö i söder.

Eller, ja...

Det var visst bara i de två städerna som det har förekommit protester.

Och det här med ”folkliga protester” kan man också ifrågasätta.

Vi vet att det finns de som inte håller med oss.

Vi vet till och med att den skaran är ganska stor.

Vi accepterar det – det är naturligt.

Vi vet också att polariseringen är påtaglig.

Det beror på att vi utmanar...

...kanske inte i första hand om skattesatser eller antalet pappamånader...

(Det är i och för sig viktiga frågor, men de ger inte den stora bilden.)

...utan vi utmanar på riktigt – och det får till följd att vi väcker känslor.

Starka känslor – uppenbarligen – hos en del av de som inte håller med oss.

Men, det är inte så att människor i största allmänhet går man hur huse för att protestera...

...mot att jag vill lära mig mer om tillståndet i den svenska välfärden genom att besöka arbetsplatser.

Det lilla jag själv faktiskt har sett av de här protesterna har inte skilt sig märkbart från tidigare protester.

Det har varit till synes samma sorts utspökade vänsterextremister som brukar dyka upp för att störa oss – och för att bara störa i största allmänhet.

Och de protester som har förekommit på ett fåtal arbetsplatser...

...har skett på initiativ av organiserat vänsterfolk eller politiker i facklig förklädnad.

Jag vågar påstå, partivänner, att det inte finns någon folklighet alls i dessa protester.

Tvärtom, jag ser dem som ett tydligt tecken på att vi har växt, att vi fortsätter växa...

...och att det besvärar de falska profeterna i den genomfalska, svekfulla så kallade arbetarrörelsen.

De verkar så smått ha börjat inse att många tycker att vi är ett bättre arbetarparti än deras gamla...

...och därför ser vi nu de här charlaternas desperata försök att bromsa vår framfart.

De är faktiskt så desperata att LO tagit fram en 15 sidor lång rapport om varför vi är ett dåligt parti.

Läs gärna den!

Visst, den bygger på märkliga, ofullständiga analyser...

...och är väl främst ett sammelsurium av lösryckta citat och allehanda halvsanningar, men...

...den säger ändå väldigt mycket.

Den säger mycket om vår tids stora strid.

Den säger till exempel att den falska arbetarrörelsen med LO i spetsen...

...faktiskt sätter klassanalys, klasskamp och den internationella socialismen före svenska löntagares intressen.

De skriver bland annat:

”Vi hävdar arbetarklassens intressen mot andra klasser men också mot samhället.”

...samtidigt som de i skarpa ordalag kritiserar vår strävan efter nationell gemenskap och klassamverkan.

Det här understryker ytterligare, att detta är vår tids stora strid

Vi värnar löntagarnas intressen.

Vi värnar om den svenska modellen,

Och vi värnar om parternas positioner och roller på arbetsmarknaden...

...men det betyder inte att vi värnar om enskilda fackpampars maktpositioner,

Eller att vi värnar om deras förlegade, splittrande syn på samhället.

Om detta, partivänner, tar vi mer än gärna strid!

Nåväl.

Oavsett vad man nu tror och tycker om de här arbetsplatsprotesterna...

...så kan jag ändå inte låta bli att tycka att det är ett lite märkligt agerande...

...att protestera mot politiker som visar intresse för den verksamhet man jobbar i.

Mer naturligt vore att – precis som har varit fallet vid de allra, allra flesta tillfällena...

– ta chansen att försöka påverka.

För det är ju precis vad det är – en chans.

En chans att visa upp den arbetsplats man – förhoppningsvis – är stolt över.

Men, givetvis, också en chans att berätta om sina bekymmer och sina behov.

En chans att påverka oss som bestämmer.

Så hade i alla fall jag resonerat om jag hade befunnit mig på andra sidan bordet...

– och så har alltså också de allra flesta jag har träffat resonerat.

Jag har haft massor av oerhört givande diskussioner och samtal med...

...vård- och omsorgspersonal, med poliser och brandmän, med småföretagare och industriarbetare...

...med försvarsanställda, med brukare i vård och omsorg, med kommunchefer, förvaltningschefer, rektorer, lärare, elever, studenter...

Jag har träffat massor av människor.

Många har beskrivit sådant som är väldigt bra.

Jag sa i mitt tal till partiets valkonferens för ett antal veckor sedan...

...att jag under den här turnén har sett mycket som är bra med vårt land.

Men jag sa också att det finns problem – att det finns stora problem – och sådana har man också beskrivit för mig i dessa samtal och diskussioner.

Det finns oerhörda behov – inte minst i välfärden.

Det är väldigt påtagligt att den borgerliga regeringen under sina åtta år vid makten har misslyckats kapitalt – på område efter område.

En partikollega sa nyligen att regeringen Reinfeldt är...

...”den sämsta regering Sverige någonsin har haft”...

...och mycket tyder på att det faktiskt är precis så illa.

Man har fullständigt misslyckats med jobben,

Man har fullständigt misslyckats med integrationen,

Man har fullständigt misslyckats med skolresultaten,

Man har fullständigt misslyckats med vården,

Man har fullständigt misslyckats med äldreomsorgen,

Man har fullständigt misslyckats med försvaret,

Man har fullständigt misslyckats med bekämpa brottsligheten.

Partivänner,

Regeringen Reinfeldt ÄR den sämsta regering Sverige någonsin har haft.

Så det är inte särskilt konstigt att många väljare nu...

...i frustration och besvikelse över de svikna löftena och de uteblivna resultaten...

...ser sig om efter ett nytt alternativ.

Och att många – instinktivt – söker sig till vad man fått höra är regeringens motpart är ganska naturligt.

Att många längtansfullt blickar tillbaka mot sammanhållningen, tryggheten och framtidstron under folkhemsåren...

...nu när samhället blir allt kallare och trasas sönder alltmer...

...det är fullkomligt logiskt.

Vad som inte är naturligt och logiskt...

...är att så många söker sin tillflykt hos socialdemokratin – i hopp om att de är förvaltare av den gamla trygghets- och sammanhållningstanken...

...och i hopp om att de ska stå för något väsentligt annorlunda än regeringen...

...och kan erbjuda tillfredsställande svar på samtidens olösta frågor.

DET är inte naturligt och logiskt.

Det är ett resultat av falsk marknadsföring.

Dagens socialdemokrater ÄR INTE förvaltare av Per-Albin Hanssons folkhemsvision.

Man har totalt övergett den gamla socialdemokratins insikt om att...

...”gemensamheten och samkänslan” är grunden för det goda hemmet.

Istället försöker man nu bygga ett samhälle på splittring och olikheter.

Dagens socialdemokrati står inte heller upp för den gamla visionen om ett samhälle utan ”kelgrisar” och utan ”styvbar”.

Istället vill man – kanske mer än någon annan – införa lagstadgade skillnader mellan olika medborgare på basis av deras etnicitet och könstillhörighet.

Dagens socialdemokrater står inte för någon väsentligt annorlunda samhällsvision än

regeringen Reinfeldt.

När Reinfeldt gång på gång den senaste tiden har betonat de stora likheterna mellan honom och Socialdemokraterna...

...så handlar det naturligtvis till stor del om valstrategi och triangulering...

...men om det inte hade förelegat väldigt stora, faktiska likheter mellan S och M i de stora framtidsfrågorna...

...så hade han aldrig kunnat välja en sådan strategi.

Det var knappast någon slump att Socialdemokraterna och Moderaterna nyligen – nästan samtidigt – lanserade varsin pompös...

...men totalt innehållslös kampanj med exakt samma namn under den inte särskilt slagkraftiga parollen ”Alla behövs”.

Bara ett bindestreck skiljer adresserna till de båda partiernas kampanjhemsidor åt.

Att både Reinfeldt och Löfven dök upp på den senaste partiledardebatten bärandes varsin lila slips var både symboliskt och lite tragikomiskt.

Det som av medierna framställs som den stora striden i svensk politik...

...är faktiskt till stora stycken ingenting annat än ankdammskäbbel inom samma röd-blå-lila etablissemang.

Att Stefan Löfven fick ägna en stor del av sin talartid i samma debatt åt att värja sig mot statsministerns återkommande omfamningar...

...och deklARATIONER om hur lika och överens Moderaterna och Socialdemokraterna är, var ingen tillfällighet.

(Jag kan garantera er att jag aldrig har haft det problemet i mina debatter med Fredrik Reinfeldt i alla fall...)

Och det problemet borde ingen ledare av en verklig och kraftfull opposition ha.

Då är något allvarligt fel!

I en lång rad frågor där Socialdemokraterna försöker ge sken av att det föreligger stora skillnader mellan dem och regeringen...

...så handlar det i realiteten bara om överdrifter, falsk marknadsföring eller ren bluff.

I kölvattnet av Ukrainakrisen har Socialdemokraterna riktat hård kritik mot regeringen och ifrågasatt nerbantningen av det svenska försvaret.

Men, sanningen är att Socialdemokraterna har varit helt överens med regeringen i varje avgörande steg på vägen i slakten av försvaret...

...och man har inte avsatt mer resurser i sin budget än vad regeringen har gjort.

Löfvens kompisar i Vänsterpartiet och Miljöpartiet vill dessutom se ytterligare nedskärningar på försvaret.

Socialdemokraterna säger sig vara ett parti för Sveriges arbetare.

I realiteten sviker man dock Sveriges arbetare på flera sätt.

Genom sitt stöd för EU-medlemskapet och Lissabonfördraget har man gett den framväxande monsterstaten makt över den svenska arbetsmarknadslagstiftningen.

När man nu går till hård attack mot Lavaldomen...

...så glömmer man behändigt nog att man själva har varit med om att ge unionen rätten att utfärda den typ av direktiv som ligger till grund för den här lagstiftningen.

När det gäller den extrema utbudspolitikerna...

...i form av massinvandringen som bidrar till att tränga undan svaga grupper på arbetsmarknaden...

...och instegsjobben och andra åtgärder som diskriminerar arbetare med svensk bakgrund...

...så har man också helhjärtat ställt sig bakom regeringen.

När det gäller kritiken mot det djupt oansvariga regelverket för arbetskraftsinvandring...

...som skapat lönedumpning och slavliknande förhållanden på svensk arbetsmarknad...

...trängt undan svenska löntagare...

...och konkurrerat ut ansvarsfulla och skötsamma företagare...

...så har socialdemokratin ömsom varit tyst och ömsom sänt ut dubbla signaler.

Senast häromveckan kom nya signaler från Löfven i den här frågan.

Sannolikt med den fåfänga förhoppningen om att kunna blidka extremisterna i Miljöpartiet...

...som man fortfarande inte förklarat hur man skall kunna samarbeta med i den här frågan.

Vid sidan av det här, ämnar Socialdemokraterna bedriva en direkt kontraproduktiv näringspolitik...

...som riskerar att beröva mängder av svenska arbetare deras levebröd.

Förutom rödgröna skattesällor mot svenska företag – inte minst på landsbygden...

...så riskerar Socialdemokraternas kärnkraftsfientliga hållning att bli ett dråpslag mot den svenska basindustrin.

Partivänner,

Socialdemokraterna ÄR INTE ett parti för Sverige arbetare!

Socialdemokraterna säger sig vara ett parti för Sveriges arbetslösa...

...och har med all rätt riktat hård kritik mot regeringen för deras försämringar av A-kassan.

Men, när det har kommit till att faktiskt göra någonting, annat än att prata...

...så har Socialdemokraterna dock visat sig vara helt passiva och på flera sätt svikit de arbetslösa.

Med syftet att redan under innevarande mandatperiod få till stånd en förbättring för landets arbetslösa...

...har vi – vid upprepade tillfällen – bjudit in Socialdemokraterna till diskussioner om en samsynsbudget.

Många frågor kommer vi och Socialdemokraterna sannolikt aldrig bli överens om...

...men det finns trots allt ett antal besparingar och ett antal satsningar där vi ligger ganska nära varandra.

Socialdemokraterna har dock vägrat att ens löst diskutera saken.

Man har valt beröringsskräck och markeringar om förbehållslöst stöd för massinvandringen framför förbättringar för landets arbetslösa.

När riksdagen i början av mandatperioden behandlade frågan om höjt tak i a-kassan, så röstade man ner sina egna motioner.

Sannolikt för att man inte ville få igenom förslaget med hjälp av oss.

(Det kan man ju också kalla ansvarsfullt agerande...)

När det gäller regeringens försämring av regelverket för de deltidsarbetslösa inom a-kassan...

...så har Socialdemokraterna även här haft ett högt tonläge i debatten.

Mot bakgrund av den kritiken borde man rimligen kunna dra slutsatsen att man vill riva upp den nuvarande ordningen och utöka antalet deltidsdagar.

Men, i realiteten avsatte Socialdemokraterna inte en enda krona i sin senaste budget för det här ändamålet.

Och när riksdagen senast behandlade frågan, för någon månad sedan, så röstade man ned ett förslag om att snabbt tvinga regeringen att införa förbättringar.

Partivänner,

Socialdemokraterna ÄR INTE ett parti för Sveriges arbetslösa!

Socialdemokratierna säger sig vara ett parti för Sveriges kvinnor...

...men har svikit just Sverige kvinnor i flera av de viktigaste jämställdhetsfrågorna.

När det gäller de undermåliga villkoren inom de kvinnodominerade sektorerna och löneskillnaden mellan män och kvinnor...

...så har Socialdemokraterna i tre på varandra följande valrörelser lovat att åtgärda detta genom att införa rätt till heltid i offentlig sektor.

Trots dessa löften har man inte avsatt en enda krona i sin budget för att förverkliga det.

När riksdagen senast behandlade frågan röstade man tillsammans med regeringen ner ett förslag från oss om just detta...

...och i endast en bråkdel av de kommuner där man själva har makten har man infört rätt till heltid.

När det gäller kampen mot det hedersrelaterade våldet och förtrycket...

...så har Socialdemokraterna förvisso kommit en liten bit på vägen...

...sedan Mona Sahlin helt förnekade hedersvåldets existens...

...men man sviker fortfarande de utsatta flickorna och kvinnorna genom att på olika sätt ge sitt stöd till de krafter och strukturer som stärker och upprätthåller hederstänkandet.

Man stödjer heltäckande slöjor, könsegregerad simundervisning och så vidare...

Man stödde regeringens beslut om att inte dra in stödet till någon av de moskéer...

...som avslöjades med att uppmuntra till månggifte och försvara våld och sexuella övergrepp inom äktenskapet.

Man stöder den nuvarande diskrimineringslagstiftningen...

...som innebär att en man som vägrar att ta kvinnor i hand i arbetslivet, och avskedas för det, kan få skadestånd...

...och man har bland annat genom sin religiösa systerorganisation "Tro och solidaritet" lierat sig med flera av Sveriges ledande islamister.

När det gäller den viktiga kampen mot kvinnosjukdomar...

...så röstade Socialdemokraterna i riksdagen ner sin egen motion om att ge fler kvinnor rätt till mammografi.

Enbart för att man inte vill ha igenom förslaget med stöd av oss.

Partivänner,

Socialdemokraterna ÄR INTE ett parti för Sveriges kvinnor!

Socialdemokraterna säger sig vara ett parti för de svagaste och mest utsatta i samhället...

...men har trots det stöttat regeringen i införandet av det skamliga regelverk...

...som gör att en stor andel av de utsatta barn som drabbats av vanvård och övergrepp i samhällets regi...

...inte får den ersättning de borde ha rätt till.

Vi har – som enda parti – valt att tydligt stå upp för de här människorna.

Partivänner,

Socialdemokraterna ÄR INTE ett parti för de svagaste och mest utsatta i samhället!

Det är inte längre ett parti för samhällets styvbarn...

...utan numera snarare ett parti för sig själva, för fackpampar och för politiker i hela Sverige, för kelgrisar och för nickedockor.

Det är vad dagens socialdemokratiska parti är!

...

Häromdagen tog jag mig en liten titt på den gällande marknadsföringslagen.

I den stadgas bland annat följande:

...

”Marknadsföringen är otillåten om den är vilseledande, inte följer god marknadsföringssed och om den dessutom bedöms ha en negativ påverkan på din förmåga att fatta ett välgrundat köpbeslut.

Med vilseledande marknadsföringen menas att den innehåller oklar eller oriktig information eller att näringsidkaren har utelämnat väsentlig information.”

...

Jag kan konstatera att det är en himla tur för Stefan Löfven att den här lagen inte omfattar politiska partier...

...för då hade han och Socialdemokraterna åkt dit så det hade smällt om det!

...

Socialdemokraternas falska marknadsföring när det gäller de frågor jag har berört...

...och dessutom många andra ämnen...

...är något som jag länge jag velat diskutera med Stefan Löfven.

Gång på gång har jag utmanat honom på en duell...

...men varje gång har han valt att hålla sig undan...

...och istället har han skickat ut sina kamrater inom extremvänstern, fackpampar och SSU:are för att vråla, störa och försöka stoppa mina besök på arbetsplatser runt om i landet.

Jag tänker inte kalla dig för feg igen, Stefan Löfven.

Istället har jag faktiskt köpt en present till dig.

Egentligen så hade jag tänkt ge den till dig redan innan påsk...

...men eftersom du aldrig hörde av dig och eftersom du inte stod att finna någonstans under alla mina besök i dina starkaste kommuner så gick ju inte det.

Jag har den här i alla fall om du vill komma och hämta den...

Partivänner,

Den 25:e smäller det, som någon sa – eller sjöng.

Nu är det precis en månad kvar till EU-valet.

Det är ju ett val som i vanliga fall inte väcker något större intresse vare sig bland väljare eller medier...

...men i år kan – och bör – det bli annorlunda.

Det vore väl i och för sig lögn att påstå att det hittills varit någon större skillnad i valtemperatur jämfört med tidigare EU-val...

...men eftersom det är riksdagsval i höst, så kan man ju anta att temperaturen kommer att stiga under de kommande veckorna.

EU-valet ÄR ett viktigt val.

Det är särskilt viktigt för oss, eftersom vi är det enda partiet som på allvar tar strid för svenskt självbestämmande.

Den närmaste månaden kommer vi att ges en bild av att alla partier i Sverige är mer eller mindre EU-kritiska.

(Det är nämligen populärt att vara just EU-kritisk för närvarande.)

Men trots det – trots alla vackra ord och alla fräna utspel mot EU-byråkratin...

...så sitter de andra partiernas företrädare ändå där i sina bänkar – i riksdagen och Europaparlamentet – vecka efter vecka...

...och röstar för ökad överstatlighet, för ökad maktöverföring till Bryssel, för ett långsiktigt avskaffande av Sverige som självständig nationalstat.

Det vi kommer att se under de närmaste veckorna är ett skrupellöst, populistiskt bondfångeri...

...där den ena efter den andra bedyrar sin vilja att kämpa för och tillvarata svenska intressen i den europeiska maktelitens korridorer i Bryssels flotta EU-kvarter.

De borde skämmas – allihop!

Partivänner,

För oss handlar EU-valet inte om att vara lite kritisk.

Det handlar inte heller i första hand om enskilda sakfrågor – om snus eller jordgubbar eller gurkor.

Om vi ska få TBC-testa kossor eller om det ska införas en finansiell transferskatt.

Det är egentligen inte det viktiga i det här sammanhanget.

För oss handlar EU-valet om i vilken riktning det europeiska samarbetet ska utvecklas.

Överstatlighet eller mellanstatlighet?

Federalism eller nationellt självbestämmande?

I det perspektivet spelar det mindre roll om man röstar borgerligt eller om man röstar på Socialdemokraterna i EU-valet.

För de vill ungefär samma sak.

Åtminstone 6 av våra riksdagspartier vill se en fortsatt utveckling mot ökad överstatlighet och federalism.

(Därtill har vi ett sjunde – Vänsterpartiet – som intagit en ”pragmatisk” hållning till överstatligheten. Det vill säga, man är för överstatlighet när det passar den egna agendan.”)

Kvar finns ett åttonde parti.

Det är vi.

Vi tror på Europas länder och dess folk.

Vi tror på samarbete.

Vi vill ha samarbete.

Vi är övertygade om att det är bra för ett litet, exportberoende land som Sverige att ha goda handelsförbindelser med andra länder i vårt närområde.

Självklart ska vi bejaka frihandel.

Självklart ska vi delta i ett europeiskt handelssamarbete.

Och lika självklart är det att samarbeta med andra länder kring gemensamma problem.

Sådana problem som inget enskilt land kan lösa på egen hand.

Det kan handla om internationellt organiserad brottslighet.

Det kan handla om miljöproblem, som sällan berör bara ett land.

Och det kan också handla om att samarbeta för att det är bra att göra det – kring utbildning och forskning, till exempel.

Självklart ska vi – självklart måste vi – samarbeta med andra länder – inte minst i Europa.

Men för att samarbeta behöver vi inte en gemensam utrikespolitik och en gemensam utrikesminister.

Vi behöver inte – och vi ska inte ha – en särskild EU-armé.

Vi behöver inte – och vi ska inte ha – en harmonisering av skattelagstiftningen.

Vi behöver inte – och vi ska inte ha – en gemensam valuta.

Vi behöver inte – och vi ska inte ha – en gemensam modell för arbetsmarknaden.

Vi behöver inte – och vi ska inte ha – ett överstatligt, lagstiftande parlament.

Vi behöver definitivt inte – och vi ska definitivt inte ha – en gemensam EU-president.

Vi behöver inte – och vi ska inte ha – en gemensam flagga

Vi behöver inte – och vi ska inte ha – en gemensam nationalsång...

Partivänner,

Vi tror på Europas länder och dess folk. Men...

Vi behöver inte – och vi ska inte ha – ett Europas Förenta Stater.

Den utvecklingen kommer vi att bekämpa med all vår kraft, när vi om en månad har tagit plats i Europaparlamentet!

Partivänner,

Vi behöver inte Europas Förenta Stater.

Vad vi behöver, det är ett självständigt Sverige...

... och det är ett självständigt Sverige vi ska ha!

Partivänner,

EU-valet är viktigt.

Det är viktigt, och det är en utmaning för oss – en stor utmaning.

Vi sitter inte i Europaparlamentet idag, och det beror i första hand på att våra väljare är de mest EU-kritiska och därför också de som är minst benägna att rösta i det här.

Så när etablissemangen hävdar att vi skulle gynnas av ett lågt valdeltagande, så är det precis tvärtom – därför att det är i hög grad våra väljare som stannar hemma på valdagen.

En av våra huvudmotståndare i det här valet, är naturligtvis federalisterna...

...de som vill bygga vidare på monsterstaten, som vill koncentrera mer och mer makt till Bryssel.

Federalisternas stormaktsambitioner ska vi bekämpa, men lika viktigt är att vi bekämpar vår andra huvudmotståndare...

...och det är soffan.

Faktum är, partivänner, att på valdagen gör den där förbaskade soffan större skada än Europas alla federalister tillsammans...

...därför att soffan begränsar våra möjligheter att kämpa mot federalisterna alla andra dagar under mandatperioden.

Den som stannar på sofflocket istället för att rösta...

...bidrar i lika hög grad som federalisterna själva till att den destruktiva utvecklingen kan fortsätta.

Det duger inte!

Partivänner,

Sverigevänner,

Det är allvar nu!

Vårt land splittras – vårt land faller i sär – samtidigt som makten över vår vardag finns hos andra länders politiker...

...politiker som vi inte kan rösta på, politiker som vi inte kan avsätta.

Det kan vi inte acceptera.

Vi kan inte acceptera att andra länders politiker har större inflytande över svensk lagstiftning än jag och de övriga 348 – av svenska väljare valda – ledamöterna i Sveriges riksdag!

Nu har vi, partivänner, en månad – fyra veckor – på oss att ta tillbaka makten över vårt eget land, över vår egen vardag.

Låt oss tillsammans kämpa – med all kraft vi gemensamt kan uppbringa – för nationell frihet, för självbestämmande och för demokrati!

Nu börjar valrörelsen – vi ses där ute!